

[Morten Lange.]

simpelt hen fordi man ikke kan blive klar over, hvorledes denne så højt lovsungne fælles landbrugspolitik i virkeligheden skal administreres.

Et væsentligt område, hvor anstrengelserne som bekendt ikke er lykkedes særlig godt, og hvor vi nok må sige at vi stadig væk befinder os i en noget dunkel situation, er de spareplaner, som regeringen har stillet os i udsigt. Et og andet er kommet frem, og det meste af det, vi har set, har i allerhøjeste grad det traditionelle skær over sig.

Det er blevet sagt, at der vil komme yderligere udmærkede ideer fra budgetministeren, og det vil vi naturligvis altid glæde os over, for vi ved fra en tidligere lejlighed, hvor vi deltog i arbejdet med spaden, eller hvad vi nu brugte, at økonomi- og budgetministeren også i sin pose har en række ganske interessante ideer om langtrækkende reformer af økonomisk indhold og betydning, som ikke blot er det, man kalder en sparen ved kupering, men derimod en sparen ved at finde frem til at gøre tingene økonomisk rigtigere og klogere, og det er i virkeligheden den slags spare-reformer, som dette ting med fornøjelse skal tage stilling til, og ikke bare det at klippe en alen et eller andet sted. Men som sagt, vi har disse ting til gode åbenbart. Det er stillet os i udsigt, at vi skal få glæden af dem en gang i sommerferien. Jeg må indrømme, at det havde været ønskeligt, om vi ved slutningen af denne samling havde haft dette billede lagt frem foran os, så kunne vi måske have brugt sommerferien til at forbedre det, men vi rejser hjem med en slunken portefølje, medmindre ministeren vil komme med åbenbaringer, efter at afstemningerne i morgen er fuldbragt.

En anden ting, som jeg mener er betænkelig, er, at regeringen ikke har været i stand til at fremlægge nogen klare planer og initiativer omkring nogle af de meget store og afgørende investeringsopgaver. Vi har fået rammeloven omkring forureningsbekæmpelsen, og jeg synes, det er en meget spændende og udmærket rammelov, men man skal i den forbindelse ikke glemme, at man renser ikke kloakker med en rammelov. Der er ikke engang nogle sikre provisioner i lovens bestemmelse om, at man virkelig

når at få udbygget de forskellige former for rensningsanlæg, og hvad anden meget stor investering der står for os, og det er, som om man heller ikke rigtig ser de budgetmæssige provisioner. Det er en stor sag og en hastende sag, som regeringen nok har vist betydelig velvilje og også givet nogle retningslinjer for, men den virkelige, faktiske oprensning i dette ords bogstavelige betydning ser vi knebent det fornødne initiativ til. Denne meget store investeringsopgave er vi ikke kommet langt nok med.

Og måske endnu mere typisk er den interessante epoke, vi havde her i tinget forleden om trafikinvesteringerne, hvor tinget endte med at vedtage en eller anden dagsorden, hvori der ingenting stod, i hvert fald ingenting af betydning, specielt når man var klar over, at de, der støttede den, var dem, der henholdsvis mente, at vi egentlig ikke skulle bygge noget som helst, og dem, der mente, at vi skulle bygge alt muligt på én gang inden ret længe. Hvis vi vedtager ting i enighed ud fra sådanne præmisser, vil jeg da gerne spørge, om det egentlig er enighed. Det kan det vist ikke siges at være, og det kan heller ikke siges at være planlægning. Regeringen har blot benyttet den mest uvillige part i dette folketing til at klare endnu en smule udskydning af sine planer, og det er ikke det, jeg kalder en klar prioritering eller et klart initiativ. Regeringen har skaffet sig et pusterum. Det havde været noget bedre, om regeringen var nået frem, så den også havde pustet.

Det er i øvrigt væsentligt, forekommer det mig, at der fra regeringens side er et meget svagt tilløb til det, som man kan kalde en konstruktiv erhvervs politik. Man har forsøgt sig. Man har forsøgt sig med kapitalmarkedsrådet, som efter min mening foreløbig må karakteriseres som en luftfyldt vandbakkelse, og det er og godt, men hvad der kommer ud af dette råd i rent faktisk kapitalstyring, forekommer i hvert fald mig foreløbig at være særdeles dunkelt. Jeg har forstået på økonomi- og budgetministeren, at han mener, at væsentlige dele af hans partis 4 års program er opfyldt, og det er da muligt, at kapitalmarkedsrådet er sat sådan i kraft, at man kan sætte streg ved en eller anden paragraf. Der er gjort noget ved det, og det er jo altid noget. Men spørgsmålet er, om der er gjort noget, der virker, og det er